

FOR 2001-03-28 nr 315: Forskrift om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

DATO: FOR-2001-03-28-315
DEPARTEMENT: LMD (Landbruks- og matdepartementet)
DEPARTEMENT: HOD (Helse- og omsorgsdepartementet)
AVD/DIR: Folkehelseavd. og avd. for matpolitikk
PUBLISERT: I 2001 hefte 4
IKRAFTTREDELSE: 2001-04-01, Dep. bestemmer
SIST-ENDRET: FOR-2004-01-15-223
ENDRER:
GJELDER FOR: Norge
HJEMMEL: LOV-2003-12-19-124-§33, LOV-2003-12-19-124-§36, FOR-2003-12-19-1790

INNHold

Forskrift om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

I

- § 1. Opprinnelsesmerking
- § 2. Definisjon av storfekjøtt mv.
- § 3. Godkjenning av spesifikasjoner
- § 4. Tilsyn og vedtak
- § 5. (Opphevet ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.)...
- § 6. Dispensasjon
- § 7. (Opphevet ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.)...
- § 8. Straff
- § 9. Ikrafttredelse mv.

II

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelsen av et system for identifikasjon og registrering av av storfe og om merking storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825 av 25. august 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Forskrift om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Fastsatt av Landbruksdepartementet og Sosial- og helsedepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 første ledd, jf. § 36 andre ledd, jf. delegeringsvedtak av 19. desember 2003 nr. 1790. Endret 15 jan 2004 nr. 223 (bl.a hjemmel).

I

§ 1. Opprinnelsesmerking

Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av Rfo. (EF) nr. 820/97, Avdeling II og III med utfyllende Kfo. (EF) nr. 1825/2000, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen forøvrig.

Storfekjøtt, som definert i forordning Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt, fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i Norge, skal fra og med forskriftens ikrafttredelse merkes med opplysning om norsk opprinnelse. Registrerings- og identifiseringssystemet som er fastsatt i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 og forordning Kfo. (EF) nr. 1825/2000 skal legges til grunn for merkingen. Opplysningen om norsk opprinnelse skal gis enten som « Opprinnelse: Norge », eller ved opplysning om at dyret som kjøttet stammer fra er født, oppdrettet og slaktet i Norge.

§ 2. Definisjon av storfekjøtt mv.

Storfekjøtt som definert i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt skal forstås som ferskt storfekjøtt, kjølt eller fryst, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv, jf. tolltariffens posisjoner 0201 og 0202, og tolltariffens varenummer ex 0206 10 00 og ex 0206 29 00. Uten hensyn til Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt skal kravene til merking, jf. § 1, gjelde for alt kvernet kjøtt av storfe, jf. forskrift av 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.

§ 3. Godkjenning av spesifikasjoner

Vedtak om godkjenning av spesifikasjon for frivillig merking av storfekjøtt som nevnt i forordning (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16 treffes av Mattilsynet.

0 Endret ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.

Trer i kraft når departementet bestemmer.

§ 4. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften.

0 Endret ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.

§ 5. (Opphevet ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.)

§ 6. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

0 Endret ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.

§ 7. (Opphevet ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.)

§ 8. Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

0 Endret ved forskrift 15 jan 2004 nr. 223.

§ 9. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2001. Forskriften skal ikke komme til anvendelse for kjøtt fra dyr som er slaktet før denne dato.

Bestemmelsene som gjelder frivillig merking av ferskt storfekjøtt i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16 flg. Kfo. (EF) nr. 1825/2000 artikkel 6, og denne forskrift

§ 3 trer likevel ikke i kraft før dette fastsettes av Landbruksdepartementet og Sosial- og helsedepartementet.

II

Nedenfor gjengis Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 og Kfo. (EF) nr. 1825/2000. Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 Avdeling II artikkel 11-15 og Kfo. (EF) nr. 1825/2000 artikkel 1-5 er gjengitt med de EØS-tilpasninger som antas å ville følge av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen for øvrig. Forordningsteksten for øvrig er satt i klammer. Forordningene er ikke inntatt i EØS-avtalen, og oversettelsene er derfor foreløpige:

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelsen av et system for identifikasjon og registrering av av storfe og om merking storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

[EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og 152,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,¹

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,²

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen,³

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁴ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 19 i rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter⁵ er det fastsatt at det skal innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstatene fra 1. januar 2000. I samme artikkel fastsettes det også at på grunnlag av forslag fra Kommisjonen, skal det vedtas alminnelige regler for det obligatoriske systemet før denne dato.
- 2) Etter rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 av 21. desember 1999 om fastsettelse av alminnelige regler for et obligatorisk system for merking av storfekjøtt,⁶ gjelder disse alminnelige reglene bare midlertidig i en periode på høyst åtte måneder, fra 1. februar til 31. august 2000.
- 3) Av klarhetshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 oppheves og erstattes av denne forordning.
- 4) Som følge av det ustabile markedet for storfekjøtt og storfekjøttprodukter som skyldes bovin spongiform encefalopati-krisen, har den større åpenheten omkring vilkårene for produksjon og markedsføring av de aktuelle produktene, særlig når det gjelder sporbarhet, hatt en positiv innvirkningen på konsumet av storfekjøtt. For å bevare og styrke forbrukernes tillit til storfekjøtt og for å unngå å villed dem, er det nødvendig å utvikle et rammeverk der opplysninger gjøres tilgjengelig for forbrukerne gjennom en passende og klar produktmerking.

- 5) For å oppnå dette er det viktig å opprette både et mer effektivt system for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet og et særskilt system for fellesskapsmerking i storfekjøttsektoren basert på objektive kriterier på markedsføringsstadiet.
- 6) En slik forbedring vil gi garantier for at det også blir mulig å oppfylle visse krav av allmenn interesse, særlig når det gjelder vern av folkehelsen og dyrehelsen.
- 7) Dette vil dessuten bidra til å styrke forbrukernes tillit til kvaliteten på storfekjøtt og storfekjøttprodukter, bevare et høyt nivå for beskyttelse av folkehelsen og styrke den varige stabiliteten på markedet for storfekjøtt.
- 8) I artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked,⁷ er det fastsatt at dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres i samsvar med fellesskapsreglene og registreres på en slik måte at de kan spores tilbake til avsender- eller transitt driftsenheten, - senteret eller -organisasjonen, og at disse identifikasjons- og registreringssystemene innen 1. januar 1993 skal utvides til å omfatte forflytning av dyr innenfor hver medlemsstats territorium.
- 9) I artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF,⁸ er det fastsatt at identifikasjonen og registreringen av slike dyr, bortsett fra slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, i henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF skal finne sted etter at denne kontrollen er utført.
- 10) Forvaltningen av visse fellesskapsstøtteordninger i landbrukssektoren krever individuell identifikasjon av visse typer husdyr. Identifikasjons- og registreringssystemene må derfor være egnet for anvendelse og kontroll av disse ordningene.
- 11) Det er derfor nødvendig å sikre hurtig og effektiv utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene, slik at denne forordning kan anvendes på en korrekt måte. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser ved rådsforordning (EØF) nr. 1468/81 av 19. mai 1981 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre korrekt anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene,⁹ og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene.¹⁰
- 12) Gjeldende regler for identifisering og registrering av storfe er fastsatt i rådsdirektiv 92/102/EØF av 27. november 1992 om identifikasjon og registrering av dyr¹¹ og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringen har vist at gjennomføringen av direktiv 92/102/EØF ikke har vært helt tilfredsstillende med hensyn til storfe, og at ytterligere forbedring er nødvendig. Det er derfor nødvendig å vedta en egen forordning for storfe for å styrke direktivets bestemmelser.
- 13) Dersom innføringen av et forbedret identifikasjonssystem skal bli akseptert, er det viktig at produsentene ikke pålegges for store administrative krav. Det må fastsettes rimelige frister for gjennomføringen.
- 14) For å kunne etterspore dyr hurtig og effektivt av hensyn til kontrollen av Fellesskapets støtteordninger, må hver enkelt medlemsstat opprette en nasjonal edb-basert database som kan registrere dyrenes identitet, alle driftsenhetene på dens territorium og forflytningene av dyrene i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 97/12/EF av 17. mars 1997 om endring og ajourføring av direktiv 64/432/EØF om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet,¹² som klarlegger helsekravene i forbindelse med denne databasen.
- 15) Det er viktig av hver medlemsstat treffer de tiltak som eventuelt fortsatt er nødvendige for å sikre at den nasjonale edb-baserte databasen er i full drift så raskt som mulig.

- 16) Det må tas skritt for å sørge for at det foreligger tekniske vilkår som sikrer best mulig kommunikasjon mellom produsenten og databasen og en utstrakt bruk av databasene.
- 17) For å gjøre det mulig å etterspore forflytningene av storfe, må dyrene identifiseres med et øremerke i hvert øre og i prinsippet ledsages av et pass under alle forflytninger. Utformingen av øremerket og passet må fastsettes på fellesskapsplan. I prinsippet må det utstedes et pass for hvert dyr som har fått tildelt øremerke.
- 18) Dyr som importeres fra tredjestater i samsvar med direktiv 91/496/EØF, må omfattes av de samme kravene til identifikasjon.
- 19) Hvert dyr må beholde øremerkene hele livet.
- 20) På grunnlag av arbeidet i Det felles forskningscenter er Kommisjonen i ferd med å undersøke mulighetene for å identifisere dyr elektronisk.
- 21) Dyreholdere, unntatt transportører, må føre et ajourført register over dyrene på sine driftsenheter. Utformingen av registeret må fastsettes på fellesskapsplan. Vedkommende myndighet må på anmodning ha tilgang til dette registeret.
- 22) Medlemsstatene kan fordele kostnadene ved gjennomføringen av disse tiltakene på hele storfekjøttsektoren.
- 23) Myndigheten eller myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av den enkelte avdeling i denne forordning, må utpekes.
- 24) Det bør innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstater. I samsvar med det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, angi på merket opplysninger om storfekjøttet og om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble slaktet.
- 25) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør styrkes fra 1. januar 2002. Under det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, i tillegg angi på merket opplysninger om opprinnelse, særlig om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppfôret og slaktet.
- 26) Opplysninger i tillegg til opplysningene om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppfôret og slaktet, kan gis under det frivillige systemet for merking av storfekjøtt.
- 27) Det obligatoriske systemet for opprinnelsesmerking bør ha trådt i kraft fra 1. januar 2002, idet det bare kreves fullstendige opplysninger om forflytninger av storfe i Fellesskapet for dyr som er født etter 31. desember 1997.
- 28) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør også gjelde for storfekjøtt som importeres til Fellesskapet. Det må imidlertid tas hensyn til det faktum at ikke alle opplysninger som kreves for merking av storfekjøtt produsert i Fellesskapet, er tilgjengelige for næringsdrivende eller organisasjoner i tredjestater. Det bør derfor fastsettes hvilke minimumsopplysninger som tredjestater må angi i merkingen.
- 29) For næringsdrivende eller organisasjoner som framstiller hakket storfekjøtt, og som ikke er i stand til å framskaffe alle opplysninger som kreves i henhold til det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, må det fastsettes unntak som sikrer et visst minimum av opplysninger.
- 30) Formålet med merking er å skape størst mulig åpenhet omkring markedsføringen av storfekjøtt.
- 31) Bestemmelsene i denne forordning må ikke påvirke rådsforordning (EØF) nr. 2081/92 av 14. juli 1992 om beskyttelse av geografiske betegnelser og opprinnelsesbetegnelser for landbruksvarer og næringsmidler.¹³
- 32) For alle andre angivelser enn dem som hører under det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, bør det også fastsettes en fellesskapsramme for merking av storfekjøtt, og i lys av de forskjellige beskrivelsene av storfekjøtt som markedsføres i Fellesskapet, er

opprettelsen av et frivillig system for merking av storfekjøtt den mest hensiktsmessige løsningen. Dersom et slikt frivillig merkingssystem skal fungere effektivt, må det være mulig å spore merket storfekjøtt tilbake til dyret eller dyrene det stammer fra. Merkingen som gjøres av en næringsdrivende eller en organisasjon, skal godkjennes først etter at vedkommende myndighet har mottatt en varespesifikasjon. Næringsdrivende og organisasjoner skal bare ha rett til å merke storfekjøtt dersom merket inneholder deres navn eller identifikasjonslogo. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal ha tillatelse til å trekke tilbake sin godkjenning av hvilken som helst varespesifikasjon i tilfelle uregelmessigheter. For å sikre at merkingsspesifikasjonene kan bli anerkjent i hele Fellesskapet, er det nødvendig å sørge for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene.

33) Næringsdrivende og organisasjoner som importerer storfekjøtt til Fellesskapet fra tredjestater, ønsker kanskje også å merke sine produkter i samsvar med det frivillige merkingssystemet. Det bør derfor fastsettes bestemmelser som i størst mulig omfang gjør det mulig å sikre at tiltakene for merking av importert storfekjøtt er like pålitelige som for storfekjøtt fra Fellesskapet.

34) Ved overgangen fra bestemmelsene fastsatt i avdeling II i forordning nr. 820/97, til bestemmelsene i denne forordning kan det oppstå vanskeligheter som det ikke er tatt hensyn til i denne forordning. For å være forberedt på disse mulighetene bør Kommisjonen derfor kunne vedta de nødvendige overgangsbestemmelser. Kommisjonen bør også være bemyndiget til å løse særlige praktiske problemer, når dette er berettiget.

35) For å sikre at tiltakene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig å pålegge medlemsstatene å utføre egnede og effektive kontrolltiltak. Disse kontrollene skal ikke berøre annen kontroll som Kommisjonen kan foreta analogt med artikkel 9 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser.¹⁴

36) Det må fastsettes egnede sanksjoner i tilfelle overtredelse av bestemmelsene i denne forordning.

37) De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹⁵ -

1 EFT C 376 av 28.12.1999, s. 42.

2 EFT C 117 av 26.4.2000, s. 47.

3 EFT C 226 av 8.8.2000, s. 9.

4 Europaparlamentsuttalelse av 12. april 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT), Rådets felles holdning av 6. juni 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT) og europaparlamentsbeslutning av 6. juli 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

5 EFT L 117 av 7.5.1997, s. 1.

6 EFT L 334 av 28.12.1999, s. 1.

7 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).

8 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 av 1.7.1996, s. 1).

9 EFT L 144 av 2.6.1981, s. 1. Direktivet opphevet ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1).

10 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.

11 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret av tiltredelsesakten av 1994.

12 EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1.

13 EFT L 208 av 24.7.1992, s. 1.

14 EFT nr. L 312 av 23.12.1995, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).

15 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

[AVDELING I]

[Identifikasjon og registrering av storfe]

[Artikkel 1]

[1. Hver medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av storfe i samsvar med bestemmelsene i denne avdeling.

2. Bestemmelsene i denne avdeling får anvendelse med forbehold for fellesskapsregler som kan bli fastsatt for utryddelse og bekjempelse av sykdommer, og med forbehold for direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92.¹ Bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF som gjelder særskilt for storfe, får imidlertid ikke lenger anvendelse fra den dato da disse dyrene skal identifiseres i samsvar med denne avdeling.]

¹ EFT L 355 av 5.12.1992, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).

[Artikkel 2]

[I denne avdeling menes med:

- «dyr»: dyr av storfe som definert i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) og c) i direktiv 64/432/EF,¹
- «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utegangeroppdrett, ethvert sted innenfor samme medlemsstats territorium der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr nevnt i denne forordning,
- «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, herunder under transport eller på et marked,
- «vedkommende myndighet»: den sentrale myndighet eller myndighetene i en medlemsstat som er ansvarlige for å foreta veterinærkontroll og for gjennomføringen av denne avdeling, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 3508/92.]

¹ EFT 121 av 29.7.1964. Direktivet er ajourført ved direktiv 97/12/EF (EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1) og sist endret ved direktiv 98/99/EF (EFT L 358 av 31.12.1998, s. 107).

[Artikkel 3]

[Systemet for identifikasjon og registrering av storfe skal omfatte følgende elementer:

- a) øremerker for identifikasjon av det enkelte dyr,
- b) edb-baserte databaser,
- c) dyrepass,
- d) individuelle registre som føres på den enkelte driftsenhet.

Kommisjonen og vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal ha tilgang til alle opplysninger i henhold til denne avdeling. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder berørte forbrukerorganisasjoner godkjent av medlemsstaten, forutsatt at dataene sikres fortrolig behandling og beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning.]

[Artikkel 4]

[1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 31. desember 1997 eller som etter 1. januar 1998 er beregnet på handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres med et øremerke som festes i hvert øre og er godkjent av vedkommende myndighet. Begge øremerkene skal være påført samme entydige identifikasjonskode som gjør det mulig å identifisere det enkelte dyr og driftsenheten det ble født på. Som et unntak fra disse kravene kan dyr som er født før 1.

januar 1998 og beregnet på handel innenfor Fellesskapet etter denne dato, inntil 1. september 1998 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Som et unntak fra første ledd kan dyr som er født før 1. januar 1998 og beregnet på handel innenfor Fellesskapet etter denne dato med henblikk på umiddelbar slakting, inntil 1. september 1999 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Storfe beregnet på kulturelle eller sportslige arrangementer (unntatt messer og utstillinger) kan istedenfor øremerker identifiseres med et identifikasjonssystem som er godkjent av Kommisjonen og gir de samme garantier.

2. Øremerket skal påsettes innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av medlemsstaten, i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten det ble født på. Fristen skal til og med 31. desember 1999 ikke være lenger enn 30 dager, og etter denne dato ikke lenger enn 20 dager.

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter medlemsstatene kan forlenge maksimumsfristen.

Dyr født etter 31. desember 1997 kan ikke flyttes fra en driftsenhet med mindre de er identifisert i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

3. Dyr som er importert fra en tredjestat og har gjennomgått kontrollene nevnt i direktiv 91/496/EØF og blir værende på Fellesskapets territorium, skal innen en frist som fastsettes av medlemsstaten, men senest 20 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres på bestemmelsesdriftsenheten med et øremerke i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

Det er imidlertid ikke nødvendig å identifisere dyret dersom bestemmelsesdriftsenheten er et slakteri i medlemsstaten der kontrollene er foretatt, og dyret slaktes innen 20 dager etter kontrollene.

Tredjestatens opprinnelige identifikasjon skal registreres i databasen nevnt i artikkel 5, eller dersom denne ennå ikke er i full drift, i registrene nevnt i artikkel 3, sammen med identifikasjonskoden som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.

4. Dyr fra en annen medlemsstat skal beholde sitt opprinnelige øremerke.

5. Øremerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet.

6. Øremerkene skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.

7. Senest 31. desember 2001 skal Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen ledsaget av eventuelle forslag og i samsvar med framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 95, gjøre vedtak om muligheten av å innføre elektronisk identifikasjon på bakgrunn av framskrittene som er gjort på dette området.]

[Artikkel 5]

[Vedkommende myndighet i medlemsstatene skal opprette en edb-basert database i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 og 18 i direktiv 64/432/EF.

De edb-baserte databasene skal senest 31. desember 1999 være i full drift, og skal fra denne dato inneholde alle data som kreves i samsvar med direktivet nevnt ovenfor.]

[Artikkel 6]

[1. Fra 1. januar 1998 skal vedkommende myndighet utstede et pass for hvert dyr som skal identifiseres i samsvar med artikkel 4, innen 14 dager etter meldingen om dyrets fødsel, eller

når det gjelder dyr importert fra tredjestater, innen 14 dager etter meldingen om den berørte medlemsstats nye identifikasjon av dyret i samsvar med artikkel 4 nr. 3. Vedkommende myndighet kan utstede pass til dyr fra en annen medlemsstat på samme vilkår. I disse tilfellene skal passet som ledsager dyret ved ankomsten, leveres til vedkommende myndighet, som skal returnere det til medlemsstaten som utstedte det.

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter maksimumsfristen kan forlenges.

2. Når et dyr flyttes, skal passet ledsage det.

3. Som unntak fra nr. 1 første punktum og fra nr. 2, kan medlemsstater

- som har en edb-basert database som etter Kommisjonens vurdering er i full drift i samsvar med artikkel 5, bestemme at det skal utstedes pass bare for dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet, og at disse dyrene skal ledsages av passet sitt bare når de flyttes fra den berørte medlemsstats territorium til en annen medlemsstats territorium, og i så fall skal passet inneholde opplysninger fra den edb-baserte databasen. I disse medlemsstatene skal passet som ledsager dyret ved import fra en annen medlemsstat, leveres til vedkommende myndighet ved ankomsten.

- til 1. januar 2000 godkjenne at det utstedes kollektive dyrepass for besetninger som flyttes innenfor den berørte medlemsstat, forutsatt at disse besetningene har samme opprinnelse og bestemmelsessted og ledsages av veterinærattest.

4. Når et dyr dør, skal dyreholderen returnere passet til vedkommende myndighet innen sju dager etter dyrets død. Dersom dyret sendes til et slakteri, skal slakteriets leder ha ansvaret for at passet returneres til vedkommende myndighet.

5. Når dyr eksporteres til tredjestater, skal den siste dyreholderen levere passet til vedkommende myndighet på eksportstedet.]

[Artikkel 7]

[1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal

- føre et ajourført register,
- når den edb-baserte databasen er i full drift, rapportere alle forflytninger til og fra driftsenheten og alle fødsler og dødsfall av dyr på driftsenheten sammen med datoene for disse tilfellene til vedkommende myndighet innen en frist som skal fastsettes av medlemsstaten, som skal være på mellom tre og sju dager etter at tilfellet inntraff. På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter medlemsstatene kan forlenge maksimumsfristen, og fastsette særlige regler for forflytning av storfe, som om sommeren beiter på forskjellige steder i fjellområder.

2. Alle dyreholdere skal i påkommende tilfelle og i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6, fylle ut passet umiddelbart etter ankomst av hvert dyr til og før avgang av hvert dyr fra driftsenheten og påse at passet ledsager dyret.

3. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, markedsført eller slaktet.

4. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres manuelt eller på datamaskin, og det skal til enhver tid på anmodning stå til rådighet for vedkommende myndighet i en minimumsperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være minst tre år.]

[Artikkel 8]

[Medlemsstatene skal utpeke den myndighet som er ansvarlig for å påse at denne avdeling overholdes. De skal underrette hverandre og Kommisjonen om hvem denne myndighet er.]

[Artikkel 9]

[Medlemsstatene kan la dyreholderne dekke kostnadene i forbindelse med systemene nevnt i artikkel 3 og kontrollene fastsatt i denne avdeling.]

[Artikkel 10]

[De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne avdeling skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene skal særlig omfatte

- a) bestemmelser om øremerkene,
- b) bestemmelser om passet,
- c) bestemmelser om registeret,
- d) minstekrav til kontrollene som skal utføres,
- e) anvendelse av administrative sanksjoner,
- f) overgangsbestemmelser som kreves for å lette anvendelsen av denne avdeling.]

AVDELING II

Merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Artikkel 11

En næringsdrivende eller en organisasjon som definert i artikkel 12, som:

- i henhold til avsnitt I i denne avdeling skal merke storfekjøtt på alle trinn i markedsføringen,
 - i henhold til avsnitt II i denne avdeling ønsker å merke storfekjøtt på salgsstedet slik at det gis andre opplysninger enn dem som er fastsatt i artikkel 13, om opprinnelse, visse særtrekk eller produksjonsvilkår for det merkede kjøttet eller dyret det stammer fra,
- skal gjøre dette i samsvar med denne avdeling.

Denne avdeling får anvendelse uten å berøre andre relevante **EØS-regler**, særlig om storfekjøtt.

Artikkel 12

I denne avdeling menes med:

- «storfekjøtt»: alle produkter som hører inn under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91,
- «merking»: festing av merke på ett eller flere kjøttstykker eller deres emballasje, eller når det gjelder ikke-ferdigpakkede varer, skriftlig og synlig forbrukerinformasjon på salgsstedet,
- «organisasjon»: en gruppe næringsdrivende fra samme eller forskjellige sektorer av storfekjøtt-handelen.

AVSNITT I

Fellesskapssystem for obligatorisk merking av storfekjøtt

Artikkel 13

Alminnelige regler

1. Næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt i **EØS**, skal merke det i samsvar med denne artikkel.

Det obligatoriske merkingssystemet skal sikre at det er forbindelse mellom på den ene siden identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker, og på den andre siden det enkelte dyr, eller, der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, den berørte gruppen av dyr.

2. Et merke skal inneholde følgende opplysninger:

- a) et referansenummer eller en referansekode som sikrer forbindelsen mellom kjøttet og dyret eller dyrene. Dette nummeret kan være det identifikasjonsnummeret for det enkelte dyr som storfekjøttet stammer fra, eller identifikasjonsnummeret for en gruppe av dyr,
- b) godkjenningsnummeret for slakteriet der dyret eller gruppen av dyr ble slaktet, og medlemsstaten eller tredjestaten der slakteriet ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Slaktet i (**EØS-staten** eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer)»,
- c) virksomhetsnummeret for nedskjæringsanlegget der skrotten eller gruppen av skrotter ble nedskåret, og **EØS-staten** eller tredjestaten der anlegget ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Nedskåret i (**EØS-staten** eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer)».

3. **EØS-staten** kan imidlertid, fram til 31. desember 2001, dersom det finnes tilstrekkelige opplysninger i identifikasjons- og registreringssystem for storfe, som omhandles i avdeling I, beslutte at det for storfekjøtt fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet på deres territorium også må også angis tilleggsopplysninger på merkene.

4. Et obligatorisk system som fastsatt i nr. 3, må ikke føre til forstyrrelser i handelen mellom **EØS-statene**.

Gjennomføringsordningene som skal gjelde i de medlemsstatene som ønsker å anvende bestemmelsene i nr. 3, må godkjennes på forhånd av **EFTAs overvåkningsorgan**.

5. a) Fra 1. januar 2002 skal næringsdrivende og organisasjoner også angi følgende opplysninger på merket:
- i) **EØS-staten** eller tredjestaten der dyret er født,
 - ii) **EØS-statene** eller tredjestatene der oppføringen fant sted,
 - iii) **EØS-staten** eller tredjestaten der slaktingen fant sted.
- b) Dersom storfekjøttet stammer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet:
- i) i én og samme **EØS-stat**, kan angivelsen imidlertid være som følger: « Opprinnelse: (**EØS-statens** navn) »,
 - ii) i én og samme tredjestat, kan angivelsen imidlertid være som følger: « Opprinnelse: (tredjestatens navn) ».

Artikkel 14

Unntak fra det obligatoriske merkingssystemet

Som unntak fra artikkel 13 nr. 2 bokstav b) og c) og fra artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii), skal en næringsdrivende eller en organisasjon som framstiller kvernet storfekjøtt, angi følgende på merkingen: « Produsert i (**EØS-statens** eller tredjestatens navn) », avhengig av hvor kjøttet er produsert, og « Opprinnelse i » når den eller de berørte stater ikke er produksjonsstaten.

Den forpliktelsen som er fastsatt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt iii), gjelder for dette kjøttet fra datoen da denne forordning trer i kraft.

Den næringsdrivende eller organisasjonen kan imidlertid tilføye følgende opplysninger på merket for kvernet storfekjøtt:

- én eller flere angivelser nevnt i artikkel 13, og/eller

- datoen da det aktuelle kjøttet ble produsert.

På bakgrunn av erfaringen og ut fra eventuelle behov kan det vedtas tilsvarende bestemmelser for nedskåret kjøtt og for avskjær i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2.

Artikkel 15

Obligatorisk merking av storfekjøtt fra tredjestater

Som unntak fra artikkel 13 skal storfekjøtt som er importert til **EØS**, og for hvilke ikke alle de opplysninger som er fastsatt i artikkel 13, foreligger, etter framgangsmåten i artikkel 17 merkes med angivelsen: «Opprinnelse: utenfor **EØS**» og «Slaktet i: (tredjestatens navn)».

[AVSNITT II]

[Frivillig merkingssystem]

[Artikkel 16]

[Alminnelige regler]

[1. For merker som inneholder andre opplysninger enn dem som er fastsatt i avsnitt I i denne avdeling, skal den enkelte næringsdrivende eller organisasjon sende inn en varespesifikasjon for godkjenning til vedkommende myndighet i den medlemsstaten der produksjonen eller salget av det aktuelle storfekjøttet finner sted. Vedkommende myndighet kan også utarbeide varespesifikasjoner for bruk i den berørte medlemsstaten, forutsatt at bruken av dem ikke er obligatorisk.

De frivillige merkingsspesifikasjonene skal angi:

- hvilke opplysninger merket skal inneholde,
- hvilke tiltak som skal treffes for å sikre at opplysningene er nøyaktige,
- hvilket kontrollsystem som skal anvendes i alle produksjons- og omsetningsledd, herunder kontrollen som skal utføres av et uavhengig organ godkjent av vedkommende myndighet og utpekt av den næringsdrivende eller organisasjonen. Disse organene skal oppfylle kriteriene definert i europeisk standard EN/45011,
- når det gjelder en organisasjon, hvilke tiltak som skal treffes overfor et medlem som ikke overholder varespesifikasjonen.

Medlemsstatene kan vedta at kontrollene utført av et uavhengig organ, kan erstattes av kontroller utført av en vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal i så fall rå over det kvalifiserte personell og de ressurser som er nødvendige for å utføre de relevante kontroller som kreves.

Kostnadene ved kontrollene fastsatt i denne avdeling, skal dekkes av den næringsdrivende eller organisasjonen som bruker merkingssystemet.

2. For å kunne godkjenne en varespesifikasjon, skal vedkommende myndighet på grunnlag av en grundig undersøkelse av elementene nevnt i nr. 1, ha oppnådd sikkerhet for at det påtenkte merkingssystemet er pålitelig og fungerer etter hensikten. Vedkommende myndighet skal avvise varespesifikasjoner som ikke sikrer at det er forbindelse mellom identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker og det enkelte dyr, eller der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, de berørte dyrene. Varespesifikasjoner som muliggjør merker som inneholder misvisende eller uklare opplysninger, skal også avvises.

3. Dersom produksjonen og/eller omsetningen av storfekjøtt finner sted i to eller flere medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene undersøke og godkjenne de innsendte varespesifikasjonene forutsatt at opplysningene i dem berører

virksomhet som finner sted på deres respektive territorier. I disse tilfellene skal den berørte medlemsstaten anerkjenne godkjenninger gitt av andre medlemsstater.

Varespesifikasjonen skal anses godkjent av vedkommende myndighet dersom den innen en frist som skal fastsettes i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og regnes fra dagen etter at søknaden ble innsendt, verken er blitt avslått eller godkjent og det ikke er bedt om tilleggsopplysninger.

4. Dersom vedkommende myndigheter i alle berørte medlemsstater godkjenner den innsendte varespesifikasjonen, skal den berørte næringsdrivende eller organisasjon ha rett til å merke storfekjøtt, forutsatt at merket inneholder vedkommendes navn eller logo.

5. Som unntak fra nr. 1-4 kan Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, fastsette en framskyndet eller forenklet framgangsmåte for godkjenning i særskilte tilfeller, særlig for storfekjøtt i små forbrukerpakninger eller stykningsdeler i enkeltpakninger som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium, forutsatt at det ikke er tilføyd opplysninger til det opprinnelige merket.

6. En medlemsstat kan beslutte at navnet på én eller flere av dets regioner ikke må brukes, særlig når navnet på en region:

- kan skape forvirring eller kontrollvanskeligheter,
- er forbeholdt storfekjøtt innenfor rammen av forordning (EØF) nr. 2081/92.

Når det er gitt tillatelse til det, skal navnet på regionen suppleres med navnet på medlemsstaten.

7. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om anvendelsen av denne artikkel og især om de opplysningene som er angitt på merkene. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene i Forvaltningskomiteen for storfekjøtt nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav b), og det kan om nødvendig, i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, fastsettes regler for disse opplysningene, og det kan især pålegges begrensninger.]

[Artikkel 17]

[Frivillig system for merking av storfekjøtt fra tredjestater]

[1. Dersom produksjonen av storfekjøtt helt eller delvis finner sted i en tredjestat, skal næringsdrivende og organisasjoner ha rett til å merke storfekjøtt i samsvar med denne forordning bare dersom de i tillegg til å oppfylle kravene nevnt i artikkel 16, har fått godkjent sine varespesifikasjoner av vedkommende myndighet utpekt for dette formål av hver av de berørte tredjestater.

2. For at en godkjenning gitt av en tredjestat skal være gyldig i Fellesskapet, må tredjestaten på forhånd ha gitt Kommisjonen melding om

- vedkommende myndighet som er utpekt,
- framgangsmåtene og kriteriene som vedkommende myndighet skal følge når den undersøker varespesifikasjonen,
- alle næringsdrivende og organisasjoner som har fått godkjent sine varespesifikasjoner av vedkommende myndighet.

Kommisjonen skal oversende disse meldingene til medlemsstatene.

Dersom Kommisjonen på grunnlag av disse meldingene konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i en tredjestat, ikke tilsvarer standardene fastsatt i denne forordning, skal Kommisjonen etter samråd med den berørte tredjestaten vedta at godkjenninger gitt av denne tredjestaten, ikke er gyldige i Fellesskapet.]

[Artikkel 18]

[Sanksjoner]

[Dersom det viser seg at en næringsdrivende eller organisasjon ikke har overholdt varespesifikasjonen nevnt i artikkel 16 nr. 1, kan medlemsstaten tilbakekalle godkjenningen fastsatt i artikkel 16 nr. 2, eller stille ytterligere krav som må oppfylles for at godkjenningen skal beholdes, uten at dette berører tiltak som treffes av organisasjonen selv eller det uavhengige kontrollorgan fastsatt i artikkel 16.]

[AVSNITT III]

[Alminnelige bestemmelser]

[Artikkel 19]

[Nærmere regler]

[De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne avdeling skal vedtas i samsvar med forvaltningsmetoden nevnt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene omfatter særlig:

- a) definisjon av størrelsen på en gruppe av dyr som nevnt i artikkel 23 nr. 2,
- b) definisjon av kvernet storfekjøtt, avskjær av storfekjøtt eller nedskåret storfekjøtt som nevnt i artikkel 14,
- c) definisjon av særlige opplysninger som kan angis på merkene,
- d) tiltak som kreves for å lette overgangen fra anvendelsen av forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen av denne avdeling,
- e) tiltak som kreves for å løse bestemte praktiske problemer. Slike tiltak kan, dersom de er behørig begrunnet, avvike fra visse deler av denne avdeling.]

[Artikkel 20]

[Utpeking av vedkommende myndigheter]

[Medlemsstatene skal utpeke vedkommende myndighet eller myndigheter som har ansvaret for gjennomføringen av denne avdeling, innen 14. oktober 2000.]

[Artikkel 21]

[Senest 14. august 2003 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport og eventuelt forslag om utvidelse av virkeområdet for denne forordning til å omfatte bearbejdede produkter som inneholder storfekjøtt og storfekjøttprodukter.]

[AVDELING III]

[Felles bestemmelser]

[Artikkel 22]

[1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. Kontrollene som er fastsatt, skal utføres uten å berøre kontroller som Kommisjonen kan foreta analogt med artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanksjoner som medlemsstatene pålegger dyreholderne, skal stå i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er. Sanksjonene kan når det er berettiget, omfatte en restriksjon med hensyn til forflytning av dyr til eller fra driftsenheten til den berørte dyreholder.

2. Sakkyndige fra Kommisjonen skal sammen med vedkommende myndigheter:

- a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller bestemmelsene i denne forordning,
- b) foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene utføres i samsvar med denne forordning.

3. En medlemsstat på hvis territorium det foretas kontroll, skal gi de sakkyndige fra Kommissjonen all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.

Kontrollresultatene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat før endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.

4. Dersom Kommissjonen anser at kontrollresultatene berettiger til det, skal den i Den faste veterinærkomité nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav c), iverksette en undersøkelse av situasjonen. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.

5. Kommissjonen skal overvåke utviklingen og kan i lys av den og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3, endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 4.

6. Eventuelle nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.]

[Artikkel 23]

[1. Kommissjonen skal bistås:

- a) ved iverksettelsen av artikkel 10, av Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket som er nevnt i artikkel 11 i rådsforordning (EF) nr. 1258/1999,¹
- b) ved iverksettelsen av artikkel 19, av Forvaltningskomiteen for storfekjøtt, nedsatt ved artikkel 42 i rådsforordning (EF) nr. 1254/1999,²
- c) ved iverksettelsen av artikkel 22, av Den faste veterinærkomité, nedsatt ved rådsbeslutning 68/361/EØF,³

2. Når det vises til dette nr., får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.

Fristen nevnt i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til én måned.

3. Når det vises til dette nr., får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.

Fristen nevnt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til tre måneder.

4. Komiteene fastsetter sin forretningsorden.]

- 1 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 103.
- 2 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 21.
- 3 EFT L 255 av 18.10.1968, s. 23.

[Artikkel 24]

[1. Forordning (EF) nr. 820/97 oppheves.

2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.]

[Artikkel 25]

[Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet etter 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.]

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825 av 25. august 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97,¹ særlig artikkel 19,

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det bør fastsettes nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1760/2000, særlig når det gjelder salg mellom medlemsstatene, slik at merkingssystemet ikke fører til vridning av handelen med storfekjøtt.
- 2) For å sikre sporbarhet er det nødvendig, innenfor rammen av både det obligatoriske og det frivillige systemet for merking av storfekjøtt, at næringsdrivende og organisasjoner anvender et identifikasjonssystem og et omfattende registreringssystem i alle sine forskjellige produksjons- og omsetningsledd.
- 3) For å kunne identifisere slakterier som ikke har noe godkjenningsnummer, er det i en overgangsperiode nødvendig å anvende alternative metoder for å identifisere slike slakterier.
- 4) Det er også nødvendig å fastsette framgangsmåten som skal følges ved merking av storfekjøtt som stammer fra dyr for hvilke de fullstendige opplysninger om fødsel og forflytning ikke foreligger, fordi registrering av disse opplysningene først ble krevd fra 1. januar 1998 ved rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter.² En lignende bestemmelse er nødvendig for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som importeres levende til Fellesskapet fra tredjestater.
- 5) I forbindelse med fullstendig angivelse av opprinnelse, er det nødvendig for å unngå unødvendig gjentakelse på merket av angivelsen av de medlemsstatene eller tredjestatene der oppdrett fant sted, å innføre en forenklet presentasjon på grunnlag av det tidspunkt da dyret som kjøttet stammer fra, ble holdt i medlemsstaten eller tredjestaten der dyret ble født eller slaktet.
- 6) I forbindelse med de forenklete framgangsmåtene for merking av hakket kjøtt, er det nødvendig å avklare situasjonen med hensyn til tilleggsopplysningene som kan være angitt på merkene. Slike tilleggsopplysninger kan i henhold til artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1760/2000 angis inntil 1. september 2000. Visse opplysninger kan bare angis inntil 1. januar 2002 dersom den berørte medlemsstat har besluttet å anvende et nasjonalt, obligatorisk merkingssystem som omfatter slike opplysninger, eller hvis den berørte næringsdrivende frivillig angir opplysningene.
- 7) Innenfor rammen av det frivillige systemet for merking av storfekjøtt er det nødvendig å fastsette en framskyndet eller forenklet framgangsmåte for godkjenning av stykningsdeler av storfekjøtt som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium.

- 8) For å sikre at varespesifikasjonen er pålitelig, må det uavhengige organ og vedkommende myndighet ha tilgang til alle registre som føres av de næringsdrivende og organisasjonene, og foreta regelmessige stikkprøvekontroller på grunnlag av en risikoanalyse.
- 9) Artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1760/2000 fastsetter visse bestemmelser for tilfeller der produksjonen av storfekjøtt helt eller delvis finner sted i en tredjestat. Det bør fastsettes nærmere regler for gjennomføringen av framgangsmåten for godkjenning av import av storfekjøtt fra tredjestater.
- 10) For å sikre at systemet for merking av importert storfekjøtt er like pålitelig som det som gjelder for storfekjøtt fra Fellesskapet, bør Kommisjonen undersøke meldinger som mottas fra tredjestater. Fullstendige meldinger bør oversendes til medlemsstatene når Kommisjonen konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat, kan likestilles med de standarder som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000.
- 11) For å sikre at merkingssystemet i tredjestater er pålitelig, kan Kommisjonen be om tilleggsopplysninger, og den bør treffe de nødvendige tiltak på bakgrunn av opplysningene som mottas som resultat av disse anmodningene.
- 12) Kommisjonen kan utføre kontroller i tredjestater. For å kunne gjennomføre kontroller i en tredjestat, må Kommisjonen ha fått forhåndsgodkjenning fra den berørte tredjestat. Dersom en slik godkjenning ikke er gitt, bør Kommisjonen treffe de nødvendige tiltak.
- 13) Medlemsstatene må foreta kontroller for å sikre at de frivillige merkene som brukes, er tilstrekkelig nøyaktige.
- 14) Det bør fastsettes rammebestemmelser for de sanksjoner som skal anvendes overfor næringsdrivende. I disse rammebestemmelsene bør det tas hensyn til situasjoner der en næringsdrivende ikke har merket storfekjøtt i samsvar med reglene for det frivillige merkingssystemet, eller der en næringsdrivende innenfor rammen av det frivillige merkingssystemet har merket storfekjøtt uten å overholde varespesifikasjonene, eller i tilfeller der det ikke foreligger noen godkjent varespesifikasjon. For å ta hensyn til de næringsdrivendes problemer med å gjennomføre denne forordning bør de strengeste sanksjoner bare anvendes i et begrenset tidsrom, inntil 1. januar 2001, dersom merket inneholder opplysninger som vil lede forbrukeren eller ikke samsvarer med de godkjente varespesifikasjonene.
- 15) Forordning (EF) nr. 820/97 fastsetter at hver næringsdrivende eller organisasjon som ønsker å oppgi en frivillig angivelse på et merke, skal innlevere en varespesifikasjon for godkjenning av vedkommende myndighet i hver medlemsstat der produksjon eller salg av det aktuelle storfekjøtt finner sted. Ifølge rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 av 21. desember 1999 om fastsettelse av alminnelige regler for et obligatorisk system for merking av storfekjøtt³ kan de næringsdrivende fortsette å oppgi frivillige angivelser på merker for storfekjøtt, som supplement til de obligatoriske angivelsene, inntil 31. august 2000.
- 16) Forutsatt at det ikke er gjort noen endringer i de godkjente, frivillige varespesifikasjonene, og forutsatt at de er i samsvar med de nye reglene, bør disse varespesifikasjonene samt de som gjelder for tredjestater, fortsatt være gyldige.
- 17) Ifølge forordning (EF) nr. 82/97 kan medlemsstatene, dersom det foreligger tilstrekkelige opplysninger i identifikasjons- og registreringssystemet for storfe, beslutte at for storfekjøtt fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i samme medlemsstat, må det også angis tilleggsopplysninger på merkene. Forordning (EF) nr. 2772/1999 tillot at medlemsstatene kunne fortsette å anvende et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som er født, oppfôret og slaktet på deres eget territorium, i samsvar med artikkel 19 nr. 4 i forordning (EF) nr. 820/97, foreløpig inntil 31. august 2000.
- 18) Kommisjonsvedtak nr. 98/595/EF av 13. oktober 1998 om søknad om et obligatorisk system for merking av storfekjøtt i Frankrike og Belgia⁴ og kommisjonsvedtak nr. 1999/1/EF av 14. desember 1998 om søknad om et obligatorisk system for merking av storfekjøtt i

Finland⁵ tillater at nevnte medlemsstater innfører et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som er født, oppfôret og slaktet på deres eget territorium. Disse vedtakene, i tillegg til alle ytterligere vedtak av denne art, bør fortsatt anvendes inntil den fullstendige angivelsen av opprinnelse i Fellesskapssystemet for obligatorisk merking trer i kraft 1. januar 2002.

19) For å overvåke anvendelsen av det frivillige merkingssystemet bør medlemsstatene registrere de godkjente varespesifikasjoner og meddele Kommisjonen opplysningene om deres nasjonale gjennomføringsbestemmelser og de frivillige angivelser som er godkjent på deres territorium. Det er nødvendig å ajourføre slike opplysninger med regelmessige mellomrom.

20) Kommisjonsforordning (EF) nr. 1141/97 av 23. juni 1997 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av rådsforordning (EF) nr. 820/97 med hensyn til merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter,⁶ sist endret av forordning (EF) nr. 824/98,⁷ bør oppheves. For å unngå forvirring i overgangsperioden før innføringen av det obligatoriske systemet, som fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, bør forordning (EF) nr. 1141/97 fortsatt anvendes for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet innen 1. september 2000.

21) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Forvaltningskomiteen for storfekjøtt -

- 1 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.
- 2 EFT L 117 av 7.5.1997, s. 1.
- 3 EFT L 334 av 28.12.1999, s. 1.
- 4 EFT L 286 av 23.10.1998, s. 55.
- 5 EFT L 1 av 5.1.1999, s. 3.
- 6 EFT L 165 av 24.6.1997, s. 7.
- 7 EFT L 117 av 21.4.1998, s. 4.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Artikkel 1

Sporbarhet

Alle næringsdrivende og organisasjoner som definert i artikkel 12 tredje strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000, skal i alle sine forskjellige produksjons- og omsetningsledd anvende et identifikasjonssystem og et omfattende registreringssystem.

Systemet anvendes på en slik måte at det sikres forbindelse mellom identifikasjonen av kjøttet og det eller de berørte dyr, i samsvar med artikkel 13 nr. 1 og artikkel 16 nr. 2 i nevnte forordning.

Registreringssystemet skal særlig omfatte ankomst og avgang av dyr, skrotter og/eller stykker av kjøtt for å sikre at det opprettes en forbindelse mellom ankomster og avganger.

Artikkel 2

Merking når opplysninger ikke er tilgjengelige

1. Det virksomhetsnummeret som er nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1760/2000, er:

- a) enten det autorisasjonsnummeret som er fastsatt i artikkel 10 nr. 1 i rådsdirektiv 64/433/EØF,¹
- b) eller det nasjonale godkjeningsnummeret dersom det ikke finnes et autorisasjonsnummer.

Dersom ingen av de to numrene er tilgjengelige, kan nummeret inntil 1. januar 2001 erstattes med slakteriets navn og adresse.

2. Ved gjennomføringen av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000:

a) for kjøtt som stammer fra dyr som er født i **EØS** før 1. januar 1998, og for hvilke det ikke foreligger opplysninger om fødselssted og/eller oppdrettssted, bortsett fra det siste oppdrettssted, skal angivelsen av fødselssted og/eller oppdrettssted erstattes av angivelsen «*(født før 1. januar 1998)».

b) for kjøtt som stammer fra dyr som er importert levende til **EØS**, og for hvilke det ikke foreligger opplysninger om fødselssted og/eller oppdrettssted, bortsett fra det siste oppdrettssted, skal angivelsen av fødselssted og/eller oppdrettssted erstattes av angivelsen «*(importert levende til **EØS**) » eller «*(importert levende fra [navn på tredjestat]) ».

1 EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64.

Artikkel 3

Forenkling av opprinnelsesangivelse

Ved gjennomføring av artikkel 13 nr. 5 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1760/2000, for storfekjøtt som stammer fra dyr som er oppdrettet i høyst 30 dager:

- i *EØS-staten* eller tredjestaten der det er født,
- i *EØS-staten* eller tredjestaten der det ble slaktet,

er angivelsen av denne **EØS-stat** eller tredjestat, som den **EØS-stat** eller tredjestat der oppdrettet fant sted, ikke påkrevd dersom dyret ble oppdrettet i en annen **EØS-stat** eller tredjestat i et tidsrom på over 30 dager.

Artikkel 4

Størrelsen på en gruppe

1. Under nedskjæringen av hele eller kvarte skrotter skal størrelsen på gruppen som er nevnt i artikkel 13 nr 1 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, defineres av antall hele skrotter eller kvarte skrotter som nedskjæres sammen og som utgjør et parti for det aktuelle nedskjæringsanlegget. Denne størrelsen må ikke i noe tilfelle overstige én dags produksjon.

2. Under etterfølgende nedskjæring eller hakking kan en gruppe være sammensatt av alle de gruppene som er nevnt i nr. 1, som nedskjæres eller hakkes samme dag.

Artikkel 5

Kvernet storfekjøtt

1. Ved anvendelse av denne forordning defineres « kvernet kjøtt » som kjøtt som er hakket i småstykker eller har passert gjennom en kjøttkvern.

2. Tilleggsopplysningene som kan være angitt på merkene i henhold til artikkel 14 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, er som følger:

- a) fra 1. september 2000, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav b) og c) i forordning (EF) nr. 1760/2000, samt dato for kverning av kjøttet,
- b) fra 1. september 2000 til 1. januar 2002, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii) og bokstav b) i forordning (EF) nr. 1760/2000, dersom den berørte medlemsstat har besluttet å bruke et nasjonalt obligatorisk merkingssystem som omfatter slike opplysninger, eller dersom den berørte næringsdrivende frivillig har angitt opplysningene i samsvar med avsnitt II i avdeling II i forordning (EF) nr. 1760/2000,
- c) fra 1. januar 2002, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii) i forordning (EF) nr. 1760/2000.

[Artikkel 6]

[Framgangsmåter for godkjenning]

[1. Fristen fastsatt i artikkel 16 nr. 3 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, det vil si tidsrommet da godkjenning verken er blitt avslått eller godkjent, eller vedkommende myndighet i medlemsstaten som kjøttet sendes til, ikke har bedt om tilleggsopplysninger, skal være to måneder regnet fra dagen etter datoen for innsending av søknaden.

2. I henhold til artikkel 16 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000 er fristen fastsatt i artikkel 16 nr. 3 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, fastsatt til 14 dager med hensyn til stykningsdeler av storfekjøtt i enkeltemballasje som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium, dersom det ikke er tilføyd opplysninger til det opprinnelige merket.

3. I henhold til artikkel 16 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000 kan storfekjøtt i små forbrukerforpakninger som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon, innføres til og omsettes på en annen medlemsstats territorium uten forhåndsgodkjenning av varespesifikasjonen på merket fra denne medlemsstaten, forutsatt at

- a) de aktuelle forpakningene ikke endres,
- b) varespesifikasjonen som er godkjent av medlemsstaten der kjøttet pakkes, også omfatter omsetning av pakket storfekjøtt i andre medlemsstater,
- c) medlemsstaten som godkjenner varespesifikasjonen, på forhånd oversender alle nødvendige opplysninger til alle andre medlemsstater der pakket storfekjøtt skal omsettes i henhold til den godkjente varespesifikasjonen.]

[Artikkel 7]

[Kontroll]

[1. Næringsdrivende og organisasjoner skal til enhver tid gi kommisjonens sakkyndige, vedkommende myndighet og det uavhengige organ som definert i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, tilgang til sine lokaler og til alle registre som beviser at opplysningene på merkene er korrekte.

2. Vedkommende myndighet og, i henhold til artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, det uavhengige organ skal foreta regelmessige stikkprøvekontroller på grunnlag av risikoanalyse som særlig skal ta hensyn til hvor komplekse varespesifikasjonene er. For hver kontroll skal det utarbeides en rapport med angivelse av eventuelle mangler og forslag om tiltak som kan rette på situasjonen, samt eventuelle tidsfrister og sanksjoner som er pålagt.

3. Dersom muligheten fastsatt i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000 ikke benyttes, skal medlemsstatene utføre kontrollene slik at det gis tilstrekkelig sikkerhet for nøyaktigheten av merkene som benyttes. Kontrollhyppigheten skal særlig fastsettes ut fra hvor komplekse varespesifikasjonene er.

4. Næringsdrivende, organisasjoner og uavhengige organer skal oversende alle relevante opplysninger til vedkommende myndighet.]

[Artikkel 8]

[Godkjenninger utstedt av tredjestater]

[1. Kommisjonen skal bekrefte at meldinger som er gitt i samsvar med artikkel 17 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1760/2000, er fullstendige. Ved mottak av en ufullstendig melding skal Kommisjonen informere vedkommende tredjestat og angi hvilke opplysninger som kreves.

Fullstendige meldinger skal oversendes til medlemsstatene, med mindre Kommisjonen konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat, ikke er likestilt med standardene som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000 i

samsvar med dens fullmakt til å gjøre dette i samsvar med artikkel 17 nr. 2 tredje ledd i nevnte forordning.

2. Dersom Kommisjonen på noe tidspunkt anser at det på grunnlag av meldingen fastsatt i artikkel 17 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1760/2000, er hensiktsmessig å kontrollere at framgangsmåtene og/eller kriteriene som meddeles av en tredjestat, for tiden kan likestilles med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, kan Kommisjonen anmode tredjestaten om å framlegge de nødvendige opplysninger. Kommisjonen kan især anmode tredjestaten om å framlegge kopi av de varespesifikasjonene som er godkjent av den utpekte vedkommende myndighet. Kommisjonen kan dessuten anmode tredjestaten om å godkjenne representanter fra Kommisjonen for å utføre kontroller i tredjestaten.

3. Dersom noen av opplysningene eller bemyndigelsene som det er anmodet om i henhold til nr. 2, ikke er mottatt innen den frist som Kommisjonen har fastsatt, kan Kommisjonen fastslå at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i en tredjestat, ikke kan likestilles med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

4. Kommisjonen kan til enhver tid endre sin opprinnelige beslutning når det gjelder likestillingen av de framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat i henhold til artikkel 17 nr. 2 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000.]

[Artikkel 9]

[Sanksjoner]

[1. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning som skal anvendes dersom bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000 overtredes, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre gjennomføringen av den. Sanksjonene som fastsettes, skal være effektive, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Med forbehold for sanksjonene nevnt i artikkel 18 i forordning (EF) nr. 1760/2000, skal medlemsstatene, dersom storfekjøtt er merket:

- uten at det er i samsvar med det obligatoriske merkingssystemet, eller
- ved anvendelse av det frivillige merkingssystemet, uten at det er i samsvar med varespesifikasjonen, eller dersom det ikke foreligger noen godkjent varespesifikasjon,

skal medlemsstatene kreve at kjøttet fjernes fra markedet inntil det er merket på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

Dersom det aktuelle kjøttet oppfyller alle eksisterende veterinær- og hygieneregler, kan medlemsstatene imidlertid i tillegg til sanksjonene nevnt i nr. 1, tillate at kjøttet sendes direkte til bearbeiding til andre produkter enn dem som er angitt i artikkel 12 første strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

3. Inntil 1. januar 2001 skal storfekjøtt bare fjernes fra markedet dersom merket inneholder opplysninger som er av en slik art at de kan villedde forbrukeren i vesentlig grad eller ikke er i samsvar med den godkjente varespesifikasjonen.]

[Artikkel 10]

[Register]

[1. Vedkommende myndighet skal opprette et register over godkjente varespesifikasjoner, og særlig over alle næringsdrivende og organisasjoner som er ansvarlige for merking av storfekjøttet, med angivelse av det uavhengige organet som er ansvarlig for kontrollene.]

[Artikkel 11]

[Meddelelser]

[Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen:

- a) navnene på vedkommende myndigheter som er ansvarlig for gjennomføringen av merkingssystemet fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, og om ytterligere nærmere regler for gjennomføringen, særlig når det gjelder kontroller som skal utføres, og sanksjoner som skal pålegges,
- b) senest 30. september 2000 en liste over alle frivillige angivelser som er godkjent på deres territorium,
- c) hver tredje måned en ajourføring av listen nevnt i bokstav b).]

[Artikkel 12]

[Overgangsbestemmelser]

[Dersom de er i samsvar med forordning (EF) nr. 1760/2000 og med denne forordning,

- a) skal de frivillige varespesifikasjonene som er godkjent i henhold til artikkel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 820/97, fortsatt være gyldige,
- b) skal det nasjonale obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, som er godkjent i henhold til artikkel 19 nr. 4 i forordning (EF) nr. 820/97, fortsatt være gyldig inntil 1. januar 2002, i tillegg til alle ytterligere beslutninger av denne art.]

[Artikkel 13]

[Opphevelse]

[Forordning (EF) nr. 1141/97 oppheves herved.

Den skal imidlertid fortsatt anvendes for kjøtt som stammer fra dyr som er slaktet innen 1. september 2000.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal tolkes som henvisninger til denne forordning og skal leses i samsvar med sammenligningstabellen i vedlegget.]

[Artikkel 14]

[Ikrafttredelse]

[Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Den får anvendelse for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet etter 1. september 2000.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.]